

سارا یزدانی (کارشناس ارشد زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)^۱

دکتر شهلا شریفی (دانشیار زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران، نویسنده مسؤول)^۲

دکتر محمود الیاسی (استادیار زبان‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران)^۳

بررسی مقایسه‌ای فراگفتمان‌های اخبار روزنامه‌های انگلیسی و فارسی در مورد حادثه‌ی یازده سپتامبر

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی کاربرد فراگفتمان و انواع آن، در اخبار مربوط به حادثه یازده سپتامبر در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی انجام شده است. اخبار روزنامه‌های انگلیسی برگرفته از آرشیوهای خبری موجود در اینترنت و اخبار روزنامه‌های فارسی مستخرج از روزنامه‌های موجود در آرشیو کتابخانه آستان قدس رضوی هستند. شیوه گردآوری داده‌های تحقیق براساس نمونه‌گیری دسترسی آسان، شناخته بودن و نیز کثیرالانتشار بودن روزنامه‌ها است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد که در متون خبری انگلیسی و فارسی از انواع فراگفتمان‌ها استفاده شده است؛ اما در نحوه توزیع و بسامد فراگفتمان‌ها در روزنامه‌های مورد بررسی دو زبان، شباهت‌ها و تفاوت‌های مشاهده می‌شود. براساس نتایج آزمون مجذور خی، عوامل تعاملی در مقایسه با عوامل تبادلی، بیشتر در اخبار به کار برد شده‌اند. براساس نتایج این آزمون، از بین زیرمقوله‌های فراگفتمان تعاملی، گذارها و گواه‌نمایی‌ها بیشترین کاربرد را در هر دو گروه از روزنامه‌ها داشته‌اند. از میان زیرمقوله‌های فراگفتمان تبادلی، عبارات احتیاط‌آمیز، نقش‌نمای نگرشی و تقویت‌کننده‌ها بالاترین میزان بسامد را دارا بوده‌اند.

کلیدواژه‌ها: فراگفتمان، انگاره‌های‌لین، حادثه یازده سپتامبر، روزنامه‌های انگلیسی، روزنامه‌های فارسی.

۱. مقدمه

یکی از موضوع‌هایی که زبان‌شناسان به آن علاقه دارند، بررسی نحوه به کارگیری ابزارهای زبانی در ارتباطات و چگونگی انتقال اطلاعات در سطح جامعه است؛ به این مفهوم که چگونه نویسنده یا گوینده، پیام خود را برای مخاطب ساماندهی می‌کند و چگونه مخاطب آن را دریافت و تفسیر می‌نماید. یکی از این ابزارهای زبانی که نقش مهمی در برقراری ارتباط دارد، فراگفتمان است. از آنجایی که زبان همواره نتیجه تعاملاتی است که میان افراد به صورت کلامی بیان می‌شوند، می‌توان فراگفتمان را راهی برای ابراز و شکل‌گیری این تعاملات دانست. در این میان، توجه به نقش خواننده باعث می‌شود تا برقراری ارتباط، ساده‌تر صورت گیرد و نویسنده با درنظرگرفتن دانش پیش‌زمینه خواننده و آنچه باید برای وی توضیح داده شود، راحت‌تر به هدف نهایی خود که انتقال پیام است، دست یابد. جدیدترین تعریف و دسته‌بندی از مقوله فراگفتمان به کن‌هایلند تعلق دارد. وی معتقد است که اصطلاح فراگفتمان به عناصر زبان‌شناختی خوداندیشیده‌ای اطلاق می‌شود که برای ساماندهی به متن، راهکارهای نویسنده و مخاطب در نظر گرفته می‌شود (هایلند، ۲۰۰۵).

۱.۱. اهمیت و ضرورت انجام پژوهش

در بیشتر تحقیقات انجام‌شده در زمینه کاربرد فراگفتمان در مطالعات زبانی، بیشتر به جنبه‌های آموزشی کاربرد این اصطلاح، بهویژه در مهارت‌های نوشتاری زبان دوم پرداخته شده است و به کاربرد آن در رسانه، با وجود اهمیت بسیار آن توجه جدی نشده است. از این‌رو، در پژوهش حاضر سعی بر آن است تا با هدف مقایسه و بررسی تفاوت‌ها و شباهت‌های موجود میان فراگفتمان‌های به کارگرفته شده در اخبار فارسی و انگلیسی، به بررسی یکی از گونه‌های خاص رسانه جمعی، یعنی روزنامه، پرداخته شود.

۱.۲. اهداف و کاربرد پژوهش

همان‌طور که پیش‌تر ذکر شد، به پژوهش در زمینه کاربرد فراگفتمان در رسانه، توجه جدی نشده است. در حال حاضر، شیوه‌های به کارگیری ابزارهای زبانی با هدف انتقال اطلاعات در روزنامه‌های محلی یا ملی، به گونه‌ای است که گاه موجب سوء برداشت مطلب می‌شود یا جانب‌داری و سوگیری آن‌ها به قدری واضح و صریح است که اعتراض مخاطب را به دنبال

دارد؛ از این‌رو، در پژوهش حاضر سعی بر آن است تا به بررسی یکی از گونه‌های خاص رسانهٔ جمعی؛ یعنی روزنامه، با هدف بررسی نحوه کاربرد فرآگفتمان‌ها و انواع آن‌ها در متون خبری زبان‌های فارسی و انگلیسی پرداخته و به اهداف زیر توجه شود:

۱. کاربرد فرآگفتمان‌ها در اخبار فارسی؛

۲. کاربرد فرآگفتمان‌ها در اخبار انگلیسی؛

۳. مقایسه و بررسی تفاوت‌ها و شباهت‌های موجود میان فرآگفتمان‌های به کارگرفته شده در اخبار فارسی و انگلیسی؛

در باب کاربرد پژوهش باید گفت که می‌توان به کمک یک ابزار زبانی همچون فرآگفتمان، زمینهٔ پیشرفت روش‌های روزنامه‌نگاری را در کشور فراهم کرد.

۱. ۳. سوال‌های پژوهش

مبناً شکل‌گیری این پژوهش، پاسخ به سوالات زیر است:

۱. از میان انواع فرآگفتمان‌ها، چه فرآگفتمان‌هایی در اخبار مربوط به یازده سپتامبر در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی‌زبان به کار برده شده است؟

۲. بسامد هر یک از این فرآگفتمان‌ها به چه میزان است؟

۳. آیا میان کاربرد فرآگفتمان‌ها در اخبار مربوط به یازده سپتامبر در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی‌زبان تفاوت معنادار وجود دارد؟

۱. ۴. محدودیت‌ها و مشکلات پژوهش

به طورکلی، می‌توان از مشکلات و مسائل عمده‌ای که پیش‌روی این پژوهش است، به دشواری دسترسی به همه روزنامه‌های انگلیسی و فارسی‌زبان درمورد حادثه یازده سپتامبر ۲۰۰۱ اشاره کرد. در آغاز، هدف نگارنده این بود که تمامی روزنامه‌های منتشرشده در روز بعد از این حادثه را؛ یعنی ۱۲ سپتامبر، بررسی کند؛ اما بهدلیل تحریم‌های واردشده علیه ایران و نبود دسترسی به فردی که قادر به تهیه این روزنامه در خارج از کشور باشد، از میان روزنامه‌های موجود انگلیسی و فارسی، با هدف هماهنگی در داده‌های تحقیق، روزنامه‌های کثیرالانتشار بررسی شدند. درمورد روزنامه‌های انگلیسی‌زبان باید گفت که بهدلیل دسترسی نداشتند به همه صفحات موجود در آرشیوهای اینترنتی سایت‌های خبری، تنها صفحات اول آن‌ها بررسی

شدند. در روزنامه‌های فارسی زیان نیز به‌دلیل تفاوت در صفحه‌چینی و نگارش صفحه اول روزنامه، صفحات حوادث و بین‌الملل تجزیه و تحلیل شدند.

۲. پیشینه پژوهش

در طول سال‌های ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰ میلادی به فراگفتمان توجه چندانی نشد؛ اما در اواسط دهه ۱۹۷۰ با مطرح شدن این اصطلاح در مطالعات کاربردشناسی، به آن توجه شد و طیف وسیعی از مطالعات زبانی به‌ویژه در حوزه گفتمان نوشتاری را - به‌دلیل نقش مهم متون علمی- به‌خود اختصاص داد. اما تنها تعداد اندکی از محققان به پژوهش در زمینه کاربرد فراگفتمان‌ها در روزنامه پرداخته‌اند.

دافوز میلن^۱ (۲۰۰۳) در نگرشی بین‌زبانی، روزنامه بریتانیابی تایمز^۲ و روزنامه اسپانیابی الپائیس^۳ را که به لحاظ موقعیت و تأثیر بلاغی و سیاسی در فرهنگ خود برجسته و معتبر هستند، بررسی کرد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که عناصر فراگفتمانی در هر دو روزنامه مشاهده می‌شوند؛ اما نحوه توزیع و کاربرد آنها متفاوت است. بیشترین میزان کاربرد فراگفتمان‌ها، به ترتیب شامل عبارات احتیاط‌آمیز، نقش‌نماهای نگرشی و نقش‌نماهای قطعیت‌نما است. در این میان، عبارات احتیاط‌آمیز به عنوان عامل فراگفتمانی قدرتمند و مؤثری مطرح شدند.

در تحقیقی دیگر در زمینه روزنامه‌نگاری، عبداللهزاده (۲۰۰۷) به صورت کمی و کیفی بخش سرمهقاله روزنامه‌ها را مورد ارزیابی قرار داد. وی با استفاده از چارچوب کاپل (۲۰۰۲) به تعیین تفاوت‌های موجود در کاربرد زیرمقولات فراگفتمانی، در این دو گروه روزنامه پرداخته شد. نتایج نشان داد که معناهای رمزگونه و عبارات احتیاط‌آمیز در روزنامه‌های انگلیسی، و عبارات تأکیدی در روزنامه‌های فارسی بیشتر به کار برده شده‌اند.

نوریان و بیریا (۲۰۱۰) پژوهشی با هدف بررسی نقش فراگفتمان‌های بینفردي انجام دادند و به بررسی تفاوت در کاربرد و میزان بسامد فراگفتمان‌ها در دو روزنامه معتبر ایرانی و آمریکایی تهران تایمز و نیویورک تایمز پرداختند. یافته‌های این پژوهش توصیفی - تحلیلی

1 Dafouz-Milne

2 The Times

3 El pa

براساس مدل پیشنهادی دافوز (۲۰۰۳) نشان می دهد که فراگفتمان های بینافرودی در هر دو گروه از داده ها وجود دارند و تفاوت موجود، به ویژه در کاربرد عبارات تفسیری به دلیل اولویت های فرهنگی نویسنده ای ایرانی و آمریکایی، سنت های ژانر بیناد و میزان تجربه نویسنده ای ایرانی در کاربرد زبان خارجی است.

هاشمی و گل پرور (۲۰۱۲) در مقاله ای با هدف مطالعه کاربرد فراگفتمان های متنی و بینافرودی، به بررسی ۳۸ خبر درباره رویدادهای سال ۲۰۱۲ پرداختند. نتایج این تحقیق با به کارگیری چارچوب کاپل (۱۹۸۵) نشان می دهد که بسامد فراگفتمان ها در متون خبری مختلف در روزنامه های ایرانی متفاوت بود. در اخبار، بیشترین کاربرد را فراگفتمان های متنی داشتند و از میان زیر مقولات فراگفتمان ها، رابطه های متنی، عبارات روایی و عبارات تفسیری، به ترتیب بیشترین کاربرد را در انواع خبر داشتند.

۳. مبانی نظری

مباحث مرتبط با فراگفتمان با تأسی پذیرفتن از تفاوت میان عناصر اندیشه گانی، متنی و معانی بینافرودی که هلیدی مطرح کرد، در قالب تعاریف و طبقه بندی های متفاوتی ارائه شده است که از جمله ای آنها می توانیم به میر^۳ (۱۹۷۵)، شیفرین^۴ (۱۹۸۰)، ویلیامز^۵ (۱۹۸۱)، کاپل^۶ (۲۰۰۲)، کریسمور^۷ (۱۹۸۳) و هایلنند و تس^۸ (۲۰۰۴) اشاره کنیم.

برخلاف سایر محققان، هایلنند و تس (۲۰۰۴) این ایده را که فراگفتمان در مقایسه با محتوای اصلی متن عاملی حاشیه ای و ثانوی است، رد کردند. آنها بر این اعتقاد هستند که «فراگفتمان متنی، ابزاری برای ارتباط میان سایر اجزا با یکدیگر محسوب نمی شود؛ بلکه خود عاملی مهم در این معنا است و موجب ارتباط متن با بافت، درنظر گرفتن نیاز خواننده، درک درست از متن، دانش موجود، دانش پیش زمینه در متن و لحاظ کردن موقعیت مرتبط با آن است» (ص. ۱۶۱).

^۳ Meyer

^۴ Schiffri

^۵ Williams

^۶ Kopple

^۷ Crismore

^۸ Hyland & Tse

مدل پیشنهادی هایلند (۲۰۰۵) چارچوبی عملکردی در بافت درنظر گرفته می‌شود که بر جداسازی محتوای گزاره‌ای از کاربرد فراگفتمانی تأکید ندارد. با اینکه این دو موضوع از یکدیگر مجزا هستند؛ اما با کمک یکدیگر به خواننده در درک درست متن کمک می‌کنند. چارچوبی که هایلند (۲۰۰۵) ارائه کرد، دارای دو حوزه کلی است که هریک شامل چندین زیرمقوله می‌شود:

۱. عوامل تعاملی: در این حوزه، عناصر فراگفتمان دربردارنده آگاهی نویسنده از حضور خواننده هستند و هدف نویسنده، شکل دهی به متن و محدود کردن آن با هدف رفع نیاز خواننده و راهنمایی وی در سراسر متن است؛ بنابراین، در این حوزه، منابع فراگفتمانی شیوه‌های سازماندهی گفتمان را خطاب قرار می‌دهند. این حوزه دارای پنج زیرمقوله است:

۱. ۱. گذارها^۹: عناصری هستند که شامل افزایش، تضاد و مراحل نهایی در گفتمان می‌باشند، مانند: علاوه بر آن، ولی، بنابراین.

۱. ۲. نقش‌نماهای قالبی^{۱۰}: بیانگر محدودیت‌های متن یا عناصری که طرح کلی ساختار متن را تشکیل می‌دهند، هستند، مانند: هدف من در اینجا بیان ...، درنتیجه.

۱. ۳. نقش‌نماهای درون‌متنی^{۱۱}: اطلاعات سایر قسمت‌های متن و فراهم آوردن عناصر اضافی در دسترس برای خواننده را به عهده دارند، مانند: در بخش، همان‌طور که در بالا ذکر شد...

۱. ۴. گواه نمایی‌ها: منابع اطلاعاتی را بیان می‌کنند که در متن جاری موجود نیستند و از جای دیگر گرفته شده‌اند، مانند: طبق نظر ون‌دایک ...، درنتیجه.

۱. ۵. معناهای رمزگونه: عناصری هستند که نشانگر بازگویی و تکرار اطلاعات اندیشگانی می‌باشند، مانند: به عبارت دیگر.

۲. عوامل تبادلی: شامل شیوه‌هایی می‌شوند که در آن نویسنده با مداخله و اظهار نظر درمورد پیام، به هدایت تعامل میان نویسنده و خواننده می‌پردازد. در این مقوله، هدف نویسنده بیان نگرش شخصی و تلاش در لحاظ کردن خواننده است.

^۹ Transition

^{۱۰} frame Marker

^{۱۱} Endo phoric Markers

این حوزه حاوی پنج زیرمقوله است:

۱. عبارات احتیاط‌آمیز: بیانگر اطمینان‌نداشتن نویسنده در رائمه اطلاعات گزاره‌ای است، مانند: درباره، احتماً.
۲. تقویت‌کننده‌ها^{۱۲}: عناصری هستند که بیانگر اطمینان نویسنده از ارائه مطلب می‌باشند، مانند: واضح است که، مشخصاً.
۳. نقش‌نماهای نگر شی: بیانگر ارزیابی و تخمین نویسنده از اطلاعات گزاره‌ای هستند، مانند: موافقم که ... ، تعجب‌برانگیز است که
۴. نقش‌نماهای ترغیبی^{۱۳}: این عناصر به طور آشکار خواننده را خطاب قرار می‌دهند و با وی ارتباط برقرار می‌کنند، مانند: همان‌طور که می‌بینید ... ، توجه کنید که ... ، در نظر بگیرید که ... ؟
۵. خودبیانی‌ها^{۱۴}: عناصری هستند که ذی‌شانگر میزان حضور نویسنده در قالب ضمیر اول شخص یا ضمایر ملکی هستند، مانند: من، ما، کشورمان، درخواست من.

۴. روش پژوهش

در این پژوهش، برای بررسی سوال‌های تحقیق، از میان ۲۰۰ متن خبری انگلیسی، ۱۲۰ خبر و از میان ۱۸۷ متن خبری فارسی، ۱۱۵ خبر انتخاب شدند. نحوه انتخاب این متون خبری به صورت دسترسی آسان، شناخته‌بودن (معروف‌بودن) و کثیر‌الاتصال‌بودن بوده است. علت در نظر گرفتن شیوه تصادفی، جلوگیری از تأثیر مواردی نظیر سبک نوشتاری روزنامه‌نگاران، به کارگیری سلیقه و ایدئولوژی خاص نویسنده‌گان بر نتیجهٔ نهایی تحقیق بوده است. برای از میان برداشتن اثر عدم برابری میان متون خبری این روزنامه‌ها، همانند سایر پژوهش‌های مشابه، متن خبری به ازای هر ۱۰۰ واژه تعیین شد.

در تحقیق حاضر، از شیوه اسنادی و کتابخانه‌ای برای جمع‌آوری داده‌ها و تحلیل آن‌ها استفاده شده است. داده‌های انگلیسی این پژوهش برگرفته از آرشیوهای خبری اینترنتی است (رجوع به پیوست الف). داده‌های فارسی مستخرج از روزنامه‌های بایگانی شده در آرشیو

^{۱۲} Boosters

^{۱۳} Engagement Markers

^{۱۴} Self Mention

کتابخانه بنیاد پژوهش‌های آستان قدس رضوی است. داده‌های این پژوهش با استفاده از نرم‌افزار SPSS18 تجزیه و تحلیل شده‌اند. برای بررسی تفاوت معناداری بین انواع فراگفتمان در روزنامه‌های فارسی و انگلیسی، از آزمون مجدور خی (Chi Square)، استفاده شده است.

۵. یافته‌های پژوهش

نتیجه بررسی داده‌ها از مقایسه فراگفتمان‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی نشان می‌دهد که به طور کلی، روزنامه‌نگاران از ۱۹۵۱ فراگفتمان در متون خبری درباره حادثه ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ استفاده کرده‌اند. ۱۱۳۸ فراگفتمان مربوط به عوامل تعاملی است و ۸۱۳ فراگفتمان به عوامل تبادلی اختصاص دارد. فراوانی و درصد فراوانی فراگفتمان‌های به کار گرفته شده در روزنامه‌ها، در جدول زیر نشان داده شده است:

جدول (۱) فراوانی و درصد فراوانی انواع فراگفتمان‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی

فراغفتمان‌ها	فراوانی		درصد فراوانی	انواع
	انگلیسی	فارسی		
تعاملی	۶۶۴	۴۷۴	% ۵۸/۳۴	% ۴۱/۶۵
تبادلی	۴۹۰	۳۲۳	% ۶۰/۲۷	% ۳۹/۷۲
مجموع	۱۱۵۴	۷۹۷	% ۱۰۰	% ۱۰۰

نتیجه آزمون مجدور خی از بررسی تفاوت معناداری احتمالی میان کاربرد فراگفتمان‌های تعاملی و تبادلی در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی نشان می‌دهد که مقدار آماره مجدور خی برابر با ۱۵۵/۸۴۷ است و سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد؛ بنابراین، باید گفت که در کاربرد دو دسته کلی فراگفتمان‌ها در متون خبری انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود دارد. بدین معنا که کاربرد فراگفتمان‌های تعاملی در روزنامه‌های انگلیسی‌زبان در مقایسه با روزنامه‌های فارسی‌زبان بیشتر است.

۱. زیرمقوله‌های عوامل تعاملی در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی

برای بررسی تفاوت معناداری احتمالی میان زیرمقوله‌های عوامل تعاملی در متون خبری روزنامه‌های انگلیسی و فارسی، فراوانی و درصد فراوانی این فراگفتمان‌ها در جدول آماری زیر ارائه شده است:

جدول(۲) فراوانی و درصد فراوانی زیرمقوله های فرآگفتمان تعاملی در روزنامه های انگلیسی و فارسی

درصد فراوانی		فراوانی		فرآگفتمان تعاملی
انگلیسی	فارسی	انگلیسی	فارسی	
% ۶۲/۳۸	% ۴۲/۳۱	۳۹۸	۲۷۰	گذارها
% ۶۰	% ۶۰	۹	۶	نقشنمایی قالبی
% ۱۰۰	۰	۳	۰	نقشنمایی درونمنتهی
% ۵۸/۰۴	% ۴۱/۹۵	۲۴۹	۱۸۰	گواهnamایی ها
% ۲۱/۷۳	% ۷۸/۲۶	۵	۱۸	معناهای رمزگونه
% ۱۰۰	% ۱۰۰	۶۶۴	۴۷۴	مجموع

نتیجه آزمون میجذور خی از بررسی تفاوت معناداری احتمالی در کاربرد زیرمقوله های فرآگفتمان های تعاملی در روزنامه های انگلیسی و فارسی نشان می دهد که مقدار آماره میجذور خی برابر با ۱۵/۲۷۶ است و سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۴) کمتر از ۰/۰۵ می باشد؛ بنابراین، باید گفت که در کاربرد زیرمقوله های فرآگفتمان های تعاملی در متون خبری انگلیسی و فارسی، تفاوت معنادار وجود دارد.

نمونه هایی از کاربرد گذارها، در مثال های زیر در قالب کلماتی که زیر آن ها خط کشیده شده، نشان داده شده است:

1 – In addition, a firefighters union official said he feared half of the 400 fighters who first reached the scene had died in rescue efforts at the Trade Center (The Gazette, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه نگار در این جمله با کاربرد قید "in addition" با جمله‌ی قبلی در متن ارتباط برقرار می نماید و با این کار موجب ترغیب خواننده می شود.

۲- پلیس در شهر نیویورک دستپاچه است و بدون هدف، مردم را از محل ساختمان تجارت جهانی در جنوب شهر به شمال شهر هدایت می کند و تلویزیون CNN دائماً صحنه برخورد هواپیمایی ریوده شده به ساختمان ۱۱۰ طبقه تجارت جهانی را نشان می دهد (روزنامه قدس، ص. ۲۱، ۱۵ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه نگار با به کارگیری حرف ربط «و»، علاوه بر افزودن مطلب به گزاره های قبلی، سعی دارد تا میان آن ها انسجام به وجود آورد و خواننده را به خواندن ادامه مطلب ترغیب کند.

در ادامه، مثال‌هایی از کاربرد نقش‌نماهای قالبی در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می‌شود:

۱ - Finally, the mighty towers themselves were reduced to nothing (New York Times, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه‌نگار با استفاده از قید "finally"، خواننده را از نتیجه این حملات که نابودی برج‌های دوقلو است، آگاه می‌سازد.

۲ - در ابتدا، دو فروند هوایپیمای ریوده شده به دو ساختمان بزرگ تجارت جهانی در نیویورک اصابت کردند و پس از آن، هوایپیمای دیگر با ساختمان پنتاگون برخورد کردند (روزنامه ایران، ص. ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه‌نگار با استفاده از واژگان «در ابتدا» و «سپس» سیر منطقی قضایا را برای خواننده شرح داده است.

در ادامه، مثالی از کاربرد نقش‌نماهای درون‌منتهی در متون خبری انگلیسی ارائه می‌شود:

۱ - Neither Bush nor Defense Secretary Donald Rumsfeld would name the terrorist organization (See BUSH on page 6A). (The Houston Chronicle, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه‌نگار با استفاده از عبارت "see Bush on page 6A" اطلاعات اضافی را برای شفافسازی مطلب ذکر شده؛ یعنی، معرفی عاملان این حملات تروریستی، برای خواننده فراهم می‌کند.

در ادامه، مثال‌هایی از کاربرد گواه‌نامه‌ها در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می‌شود:

۱ - "Today our nation saw evil". President Bush said in an address to the nation Tuesday night (The New & Observer, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روز نا مهذگار با به کارگیری فعل "said"، از رئیس جمهور آمریکا در مورد حملات ۱۱ سپتامبر نقل قول می‌کند.

۲ - جورج بوش رئیس جمهوری آمریکا صبح دیروز در یک مصاحبه تلویزیونی گفت: حمله به مراکز مهم آمریکا یک حمله تروریستی نبود؛ بلکه اعلام جنگ علیه آمریکا بود (روزنامه آفتاب، ص. ۲، ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه‌نگار گفته رئیس جمهور آمریکا را ذکر کرده است و به جای بیان نظر خود درباره این حادثه، عقیده جورج بوش را بیان کرده است.

در ادامه، مثال هایی از کاربرد معناهای رمزگونه در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می شود:

۱ – Share speculators have failed to collect \$ 2.5 m (£ 1.7 m) in profits made from the fall in the share price of United airlines after the 11 September World Trade Center attacks (Independent, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه نگار اهل انگلستان است و تلاش می کند تا با ارائه واحد پولی پوند که نسبت به دلار برای خواننده خود روشن تر و ملموس تر است، شفاف سازی نماید.

۲- شبکه تلویزیونی سراسری ژاپن (ان اچ کی) گفت که دربی حملات در شهرهای آمریکا، تمام پروازها به مقصد شهرهای آمریکا لغو شده است (روزنامه اعتماد، ص. ۲، ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه نگار با به کار بردن حروفی که مخفف شبکه تلویزیونی سراسری ژاپن هستند، تو ضیح داده است که این شبکه به چه نام معروف است. نویسنده با این کار امکانی فراهم آورده است که مخاطب را با این نام آشنا سازد

۵. زیر مقوله های عوامل تبادلی در روزنامه های انگلیسی و فارسی

پیش از بررسی تفاوت معناداری احتمالی میان روزنامه های انگلیسی و فارسی در کاربرد زیر مقولات عوامل تبادلی، فراوانی و درصد فراوانی داده های این بخش از پژوهش، در قالب جدول آماری زیر ارائه می شود:

جدول (۳) فراوانی و درصد فراوانی زیر مقوله های عوامل تبادلی در روزنامه های انگلیسی و فارسی

فرآگفتمان تبادلی	فرآگفتمان تبادلی			
	درصد فراوانی	فارسی	انگلیسی	فارسی
عبارات احتیاط آمیز	% ۵۷/۱۸	% ۴۲/۸۱	۲۰۳	۱۵۲
تفویت کنندگان	% ۵۷/۹۳	% ۴۲/۰۶	۷۳	۵۳
نقش نمایان نگرشی	% ۵۲/۶۱	% ۴۷/۳۸	۱۳۱	۱۱۸
نقش نمایان ترغیبی	% ۱۰۰	۰	۶۷	۰
خودبیانی ها	% ۱۰۰	۰	۱۶	۰
مجموع	% ۱۰۰	% ۱۰۰	۴۹۰	۳۲۳

نتیجه آزمون مجذور خی از بررسی تفاوت معناداری احتمالی میان روزنامه های انگلیسی و فارسی از نظر کاربرد زیر مقوله های فرآگفتمان های تبادلی، نشان می دهد که مقدار آماره مجذور

خی برابر با ۱۶۲/۵۱۴ است و سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ می‌باشد؛ بنابراین، با ید گفت که میان متون خبری انگلیسی و فارسی در رابطه با کاربرد زیرمقوله‌های فراگفتمان‌های تبادلی، تفاوت معنادار وجود دارد. بدین معنا که این زیرمقوله در روزنامه‌های انگلیسی‌زبان بیشتر از روزنامه‌های فارسی‌زبان به کار رفته است.

در ادامه، مثال‌هایی از کاربرد عبارات احتیاط‌آمیز در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می‌شود:

۱ – The attacks seemed carefully coordinated (The New York Times, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، کاربرد فعل "seem"، بیانگر امکان و احتمال انجام کاری است. در این جمله، به دلیل حساس‌بودن موضوع به‌جای استفاده از قیدهایی که بیانگر احتمال هستند، از فعل شناختی استفاده شده است تا علاوه‌بر بیان ابهام در ارائه خبر، سبک رسمی نوشتار نیز رعایت شود.

۲- این گونه حملات از افرادی نظری بن‌لادن برنمی‌آید و احتمالاً کار گروه‌های پیش‌رفته‌تر و منظم‌تری است؛ چرا که به نظر می‌رسد تعدادی از افراد از جمله خلبان‌ها و مأموران فروندگاه‌های آمریکا نیز ممکن است در آن همکاری داشته باشند (روزنامه همشهری، ص. ۱۱، ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه‌نگار با به کارگیری قید «احتمالاً»، فعل «به‌نظر می‌رسد»، «تعدادی» و فعل «ممکن است»، ارتباط میان اجزای متن را به صورت احتمالی بیان کرده است تا با توجه به سیاست‌بودن حادثه ۱۱ سپتامبر، رابطه خود با گزاره را تا حد امکان کم‌زنگ کند تا به دلیل بیان عقاید خود موردانتقاد و مخالفت قرار نگیرد.

در ادامه، مثال‌هایی از کاربرد تقویت‌کننده‌ها در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می‌شود:

۱ – The death toll was unknown, but undoubtedly catastrophic (The Chicago Tribune, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، به چگونگی انجام عمل اشاره می‌شود و روزنامه‌نگار با اینکه اعلام می‌کند که از تعداد کشته شدگان اطلاعی ندارد، اما به کاربردن قید "undoubtedly"، جای شک و شباهه را در میزان فاجعه‌آمیز بودن این رویداد باقی نمی‌گذارد و احساسات مشترک خود با خواننده را مخاطب قرار می‌دهد.

۲- رئیس جمهوری آمریکا جورج بوش با اطمینان اعلام کرد که با عاملان این فاجعه بروخورد خواهد شد (روزنامه قدس، ص. ۱۵، ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه‌نگار با استفاده از «با اطمینان»، میزان تعهد و قطعیت نظر رئیس جمهور آمریکا را درباره دستگیری عاملان این حادثه بیان می‌کند.

در ادامه، مثال‌هایی از کاربرد نقش‌نماهای نگرشی در متون خبری انگلیسی و فارسی ارائه می‌شود:

۱ – The United States will hunt down and pursue those responsible for these cowardly actions (Akron Beacon Journal, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه‌نگار با استفاده از قید "cowardly"، نگرش خود را در واکنش به حملات ۱۱ سپتامبر بیان می‌کند. در این جمله روزنامه‌نگار به طور ضمنی با استفاده از عبارت "United States" تلاش می‌کند تا خواننده را از نگرش منفی خود نسبت به موضوع آگاه کند.

۲- مهمترین مرکز اقتدار سیاسی و اقتصادی این کشور در شهرهای واشنگتن و نیویورک، در یک حمله انتشاری درهم فرو ریخت (روزنامه آفتاب، ص. ۸، ۲۱ شهریور، ۱۳۸۰).

در مثال (۲)، روزنامه‌نگار با به کارگیری صفت تفصیلی «مهمترین»، علاوه بر تأکید بر نکته‌ای خاص در متن، نگرش خود را نسبت به موقعیت این ساختمان‌ها در جامعه آمریکا مطرح می‌کند.

در ادامه، مثالی از کاربرد نقش‌نماهای ترغیبی در متون خبری انگلیسی ارائه می‌شود:

۱ – As we huddled in shock around our television sets, most of us agreed on what we watching: our second Pearl Harbor (The Seattle Times, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه‌نگار با به کارگیری ضمایر "we" و "us" و صفت ملکی "our"، با معرفی کردن خود به عنوان عضوی از جامعه و مدنظر قراردادن دانش مشترک خود و خواننده از حادثه "Pearl Harbor" نام می‌برد. در این حادثه ژاپنی‌ها در جریان جنگ جهانی دوم با حمله‌ی غافلگیرانه‌ی خود به مراکز حساس آمریکا، هزاران تن از مردم این کشور را کشتند. به این ترتیب روزنامه‌نگار با خواننده ایجاد همبستگی می‌کند و او را با خود همسو می‌سازد.

در ادامه، مثالی از کاربرد خودبیانی‌ها در متون خبری انگلیسی ارائه می‌شود:

۱ – We were concerned about whether there were people in the building when it happened (Journal & Courier, September 12th, 2001).

در مثال (۱)، روزنامه‌نگار با به کارگیری ضمیر "we"، به خبرنگارانی اشاره دارد که در حال تهیه خبر بودند و این حادثه را مشاهده کردند. این ضمایر تنها جامعه خبرنگاران را در بر می‌گیرد و شامل خوانندگان و مخاطبان نمی‌شود.

۶. بحث و نتیجه گیری

در پا سخ به سؤال اول تحقیق، باید گفت که یافته‌های تحقیق حاضر هم را ستا با یافته‌های پژوهش دافوز میلنه (۲۰۰۳) است که براساس پژوهش وی، عناصر فراگفتمانی در هر دو روزنامه وجود دارند؛ اما نحوه توزیع و کاربرد آن‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی متفاوت است. در روزنامه‌های انگلیسی، هر دو مقوله اصلی فراگفتمان‌های تعاملی و تبادلی وجود داشته است و در زیرمقوله عوامل تعاملی، گذارها، نقش‌نماهای قالبی، نقش‌نماهای درونمنته، گواه‌نمایی‌ها و معناهای رمزگونه مشاهده شدند. در زیرمقوله عوامل تبادلی، عبارات احتیاط‌آمیز، تقویت‌کننده‌ها، نقش‌نماهای نگرشی، نقش‌نماهای ترغیبی و خودبیانی‌ها به کار برده شده‌اند. در متون خبری فارسی، از دو گروه اصلی فراگفتمان‌های تعاملی و تبادلی استفاده شده است و در زیرمقوله عوامل تعاملی، گذارها، نقش‌نماهای قالبی، گواه‌نمایی‌ها و معناهای رمزگونه وجود داشتند؛ اما در میان این عوامل از نقش‌نماهای درونمنته استفاده نشده است. در زیرمقوله عوامل تبادلی، عبارات احتیاط‌آمیز، تقویت‌کننده‌ها و نقش‌نماهای نگرشی به کار گرفته شده‌اند؛ حال آنکه نقش‌نماهای ترغیبی و خودبیانی‌ها در روزنامه‌های فارسی استفاده شده‌اند. با مقایسه این یافته‌ها می‌توان این‌گونه تفسیر کرد که با توجه به تعریف فراگفتمان به عنوان مقوله‌ای کاربردی در برقراری ارتباط میان نویسنده، متن و خواننده، روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان به این بی‌شتر توجه کردند و تلاش نمودند تا با به کارگیری انواع فراگفتمان‌ها که هریک در برگیرنده مفهوم و معنایی هستند، در متون خبری این رابطه را ایجاد کنند و به این ترتیب، با ارائه متنی خواننده‌پسند شرایط را برای درک بهتر خواننده فراهم آورند. روزنامه‌نگاران ایرانی نیز با توجه به تفاوت‌های فرهنگی و زبانی، از چند فراگفتمان استفاده نکرده‌اند؛ هرچند کاربرد آن فراگفتمان‌ها در متون خبری انگلیسی مشابه نیز به میزان کم بوده است.

همان‌طور که پیش‌تر اشاره شد، انواع فراگفتمان‌ها در متون خبری انگلیسی و فارسی به کار برده شده‌اند؛ اما در میزان بسامد آن‌ها تفاوت‌هایی وجود دارد. در پا سخ به سؤال دوم تحقیق، باید گفت که در هر دو روزنامه انگلیسی و فارسی، از میان دو مقوله اصلی فراگفتمان‌ها، عوامل

تعاملی بیشترین کاربرد را داشته‌اند که از این لحاظ، با پژوهش‌ها شمی و گلپور (۲۰۱۲) در یک راستا قرار دارند. اما میزان به کارگیری این مقوله‌های اصلی در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی متفاوت است.

براساس یافته‌های پژوهش، در متون خبری انگلیسی (۵۸/۳۴٪) در مقایسه با متون خبری فارسی (۴۱/۶۵٪)، از عوامل تعاملی بیشتر استفاده شده است که این نشان می‌دهد این نوع فراگفتمان در روزنامه‌های انگلیسی اهمیت بیشتری دارد. تفاوت در بسامد کاربرد زیرمقوله‌های این دو مقوله اصلی فراگفتمان‌ها، در متون خبری انگلیسی و فارسی نیز مشاهده شده است. در روزنامه‌های انگلیسی، همه زیرمقوله‌های عوامل تعاملی به کار رفته‌اند. گذارها (۵۹/۵۸٪) بالاترین میزان بسامد کاربرد را داشته‌اند و پس از آن، به ترتیب گواه‌نماهای (۵۸/۰۴٪)، نقش‌نماهای قالبی (۱۳/۶٪)، معناهای رمزگونه (۰/۷۵٪) و نقش‌نماهای درون‌منتهی (۰/۴۵٪) فراگفتمان‌های استفاده شده از طبقه عوامل تعاملی هستند.

در متون خبری انگلیسی نیز از تمام زیرمقوله‌های عوامل تبادلی استفاده شده است. از میان این فراگفتمان‌ها، عبارات احتیاط‌آمیز (۶۰/۵۹٪) بیشترین کاربرد را در متن‌های خبری انگلیسی داشته‌اند و پس از آن، به ترتیب نقش‌نماهای نگرشی (۵۲/۶۱٪)، تقویت‌کننده‌ها (۴۸/۹٪)، نقش‌نماهای ترغیبی (۱۳/۷٪) و خودبیانی‌ها (۳/۲۷٪)، فراگفتمان‌های استفاده شده در روزنامه‌های انگلیسی بوده‌اند.

در روزنامه‌های فارسی در مقایسه با روزنامه‌های انگلیسی، از حیث استفاده از زیرمقوله‌های عوامل تعاملی و تبادلی، تفاوت‌ها و شباهت‌هایی دیده می‌شود. از میان زیرمقوله‌های عوامل تعاملی، در روزنامه‌های فارسی همانند روزنامه‌های انگلیسی، گذارها (۰/۴۱٪) بیشترین میزان کاربرد را داشته‌اند و پس از آن، به ترتیب گواه‌نماهای (۰/۴۱٪)، معناهای رمزگونه (۰/۳۷۹٪) و نقش‌نماهای قالبی (۰/۱۲۶٪) فراگفتمان‌های به کاربرده شده در روزنامه‌های فارسی بوده‌اند و برخلاف روزنامه‌های انگلیسی، از نقش‌نماهای درون‌منتهی استفاده نشده است. در میان زیرمقوله‌های عوامل تبادلی، در متون خبری فارسی همانند متون خبری انگلیسی، عبارات احتیاط‌آمیز (۰/۴۷٪) بالاترین میزان بسامد کاربرد را داشته‌اند و پس از آن، نقش‌نماهای نگرشی (۰/۴۷٪) و تقویت‌کننده‌ها (۰/۴۲٪) فراگفتمان‌های به کارگرفته شده در متون خبری

فارسی هستند. روزنامه‌نگاران ایرانی برخلاف رقبای انگلیسی‌زبان خود، از نقش‌نماهای ترغیبی و خودبیانی‌ها استفاده نکرده‌اند.

بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که فراگفتمان‌های تعاملی در متون خبری نقش بسزایی دارند و گذارها و گواه‌نماهی‌ها، به ترتیب بیشترین کاربرد را در مقایسه با سایر زیرمقولات این عوامل داشته‌اند. در میان زیرمقوله‌های عوامل تبادلی، به ترتیب عبارات احتیاط‌آمیز، نقش‌نماهای نگرشی و تقویت‌کننده‌ها بالاترین میزان بسامد را در روزنامه‌ها داشته‌اند؛ اما از میان زیرمقوله‌های فراگفتمان تعاملی، نقش‌نماهای درون‌منتهی کم‌بسامدترین نوع فراگفتمان بوده‌اند. از میان زیرمقوله‌های فراگفتمان تبادلی، نقش‌نماهای ترغیبی و خودبیانی‌ها کاربرد بسیار اندکی در متون خبری داشته‌اند.

در پاسخ به سؤال سوم تحقیق، باید گفت که علی‌رغم وجود تفاوت در بسامد و به‌کارگیری زیرمقوله‌های عوامل تعاملی و تبادلی، شباهت‌هایی نیز وجود دارد. با توجه به اینکه میزان شباهت‌ها در مقایسه با تفاوت‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی بیشتر است، ابتدا درباره شباهت‌ها و تبیین آن‌ها و سپس، در مورد تفاوت‌ها و دلایل وجود آن‌ها توضیح می‌دهیم. یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد که از میان دو مقوله اصلی فراگفتمان‌ها، در متون خبری انگلیسی و فارسی، عوامل تعاملی کاربرد بیشتری داشته‌اند. برای بررسی تفاوت معناداری احتمالی میان روزنامه‌های انگلیسی و فارسی، از آزمون مجذور خی تک‌متغیره استفاده کردیم که سطح معناداری آزمون ($0/000$) کمتر از $0/05$ بود. از آنجایی که درباره نحوه تعیین تفاوت معناداری و آزمون مجذور خی به تفصیل در بخش گذشته توضیح دادیم، تنها به توضیح در مورد چراًی این تفاوت می‌پردازیم. پیش از این ذکر شد که به‌کارگیری عوامل تعاملی در متن موجب سامان‌دهی آن می‌شود و به خواننده در درک بهتر موضوع کمک می‌کند؛ از این‌رو، روزنامه‌نگاران با توجه به حساسیت حادثه ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱، اتلاش کردند تا علاوه‌بر نظم‌بخشیدن به اجزای متن، به فهم صحیح خواننده از موضوع حادثه نیز کمک نمایند. این مسئله مسؤولیت‌پذیری نویسنده را نشان می‌دهد. در این میان، روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان به این مطلب توجه بیشتری داشته‌اند؛ زیرا از این عوامل در مقایسه با عوامل تبادلی، به میزان بیشتری استفاده کرده‌اند. آن‌ها با ایجاد انسجام و پیوستگی در اخباری که ارائه کردند، خواننده را به سویی سوق دادند تا علاوه‌بر درک بهتر اخبار، تفسیرهای موردنظر آن‌ها را نیز برداشت کنند. بدین‌گونه با

خواننده ارتباط بیشتری برقرار کردند تا بتوانند با مدنظر قراردادن دانش پیش زمینه ای خواننده، وی را به پذیرش نظرهای خود ترغیب کنند. با توجه به میزان بسامد بالای عوامل تعاملی در روزنامه های انگلیسی، به نظر می رسد که تنظیم گفتمان خبری بیشتر از ایجاد تعامل اهمیت دارد. در روزنامه های انگلیسی و فارسی، در میان زیر مقوله های فراگفتمان تعاملی، گذارها بیشترین میزان کاربرد را داشته اند. نتیجه آزمون مجدور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ بود و در کاربرد این زیر مقوله در متون خبری انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود داشته است. این تفاوت به دلیل این است که در روزنامه های انگلیسی، گذارها از بسامد بیشتری نسبت به سایر زیر مقولات فراگفتمان تعاملی برخوردار بوده اند. در بخش های پیشین اشاره شد که گذارها نقشی اساسی در ایجاد انسجام و پیوستگی متن ایفا می کنند و به این ترتیب، نویسنده با به کار گیری این زیر مقوله، خواننده را در درک بهتر متن یاری می نماید؛ از این رو، روزنامه نگاران انگلیسی زبان، اولویت اول خود را فهم درست خواننده از متن و برداشت صحیح وی از موضوع حادثه قرار داده اند و با استفاده از گذارها تلاش کردند تا به این امر بپردازند. از دلایل دیگر کاربرد زیاد این زیر مقوله، سبک رسمی نوشтар به کار رفته در روزنامه ها است. به طور کلی، در صورت نوشتاری، استفاده از گذارها در قالب حروف ربط و عطف برای ایجاد رابطه میان اجزای متن بسیار مهم جلوه می کند؛ حال آنکه بسیاری از این عوامل، در صورت گفتاری حتی با وجود موضوع یکسان حذف می شوند؛ بدون اینکه معنا و محتوا تغییر کند. افرون براین، به نظر می رسد که روزنامه نگاران ایرانی بیشتر از آنکه به انسجام و پیوستگی متن توجه داشته باشند، از این زیر مقوله برای ساده تر کردن مطلب و جلوگیری از سوء برداشت خواننده از این حادثه استفاده کرده اند.

دومین زیر مقوله پر کاربرد در متون خبری انگلیسی و فارسی، گواه نمایی ها بوده اند. نتیجه آزمون مجدور خی نشان گرفته این بود که سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ بود؛ بر این اساس، در کاربرد این زیر مقوله در روزنامه های انگلیسی و فارسی تفاوت معناداری وجود داشته است؛ زیرا، بسامد کاربرد گواه نمایی ها در متون خبری انگلیسی در مقایسه با متون خبری فارسی بیشتر بوده است. گواه نمایی ها با هدف ارجاع به منابع دیگر، در متن به کار گرفته می شوند که نویسنده با این کار به متن خود اعتبار می بخشد؛ از این رو، روزنامه نگاران انگلیسی زبان برای ارائه اخبار و اثبات ادعاهای گاه بی اساس خود، تلاش کردند تا با نقل قول از

منابع موثق، به بیان نظرهای خود پردازند و آن‌ها را معتبر جلوه دهند. ازانجایی که خوانندگان در رویارویی با چنین حادثی بیشتر تحت تأثیر متنی روزنامه‌نگار آن را به وجود آورده است، قرار می‌گیرند و درنهایت، محصور تصمیم و نگرش وی می‌شوند، بنابراین، ارزش‌گذاری و اعتباری‌خشیدن به خبر در حادثه یازده سپتامبر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به این نکته که ایران بهناحق، پس از حملات یازده سپتامبر به عنوان یکی از عاملان این حادثه مورد سوء‌ظن قرار گرفت، روزنامه‌نگاران ایرانی ترجیح دادند تا با نقل قول از منابع آگاه و مسؤول و بدون طرفداری از موضوعی خاص، به ارائه خبر پردازند و بدین‌گونه از رابطه خود با متن بکاهند و نقش خود را در متون خبری کم‌رنگ‌تر جلوه دهند تا مسؤولیت و تعهدی شامل حال آن‌ها شود و از عواقب احتمالی ارائه خبر درباره این حادثه جلوگیری کنند.

در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی، در میان زیرمقوله‌های فراگفتمان تعاملی، نقش‌نماهای درون‌متنی کمترین میزان بسامد را داشتند. نتیجه آزمون مجذور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۳۱۷) بیشتر از ۰/۰۵ بود و بنابراین، در کاربرد این زیرمقوله در متون خبری انگلیسی و فارسی، تفاوت معناداری مشاهده نشد. نقش‌نماهای درون‌متنی همان‌گونه که از نام آن‌ها پیدا است، برای ارجاع به سایر قسمت‌ها در درون متن، به کار برده می‌شوند. نویسنده از این زیرمقوله برای برقراری ارتباط میان متن، نمودارها و تصاویر استفاده می‌کند تا با شفاف‌ساختن متن، آن را برای خواننده قابل فهم تر سازد. به دلیل اینکه روزنامه‌نگاران به اخباری سیاسی نظیر حادثه ۱۱ سپتامبر ماهیتی توصیفی دادند، لازم نیست که در ارائه این اخبار از نمودار و جدول استفاده شود؛ بنابراین، ارجاع به بخش‌های مختلف متن لازم نمی‌باشد؛ از این‌رو، روزنامه‌نگاران از این نوع فراگفتمان در ارائه خبرهای خود استفاده نکردند. لازم است بیان شود که منظور از توصیفی‌بودن، ارائه خبر به صورت اطلاعی است. اینکه در پژوهش حاضر، روزنامه‌نگاران از این زیرمقوله استفاده نکرده‌اند یا آن را بسیار اندک به کار برده‌اند، به دلیل ماهیت تو صیفی حادثه ۱۱ سپتامبر است. تو صیفی بودن این حادثه را نمی‌توان به ژانر روزنامه تعمیم داد؛ زیرا، در بخش‌هایی نظیر شاخص بورس که معمولاً در قالب جدول و نمودار ذکر می‌شوند. روزنامه‌نگاران به ارائه توضیحات و برقراری ارتباط میان این بخش‌ها با نمودارها پرداخته‌اند که در این موارد از نقش‌نماهای درون‌متنی استفاده بیشتری شده است.

در میان فراگفتمان های تبادلی، پرسامندترین زیرمقوله در روزنامه های انگلیسی و فارسی، عبارات احتیاط آمیز بودند. نتیجه آزمون مجدور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۷) کمتر از ۰/۰۵ بود و در کاربرد این زیرمقوله در متون خبری انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود داشت. این تفاوت به دلیل به کار گیری این عبارات به میزان بیشتر در مقایسه با سایر زیرمقوله های فراگفتمان های تبادلی در روزنامه های انگلیسی بود. عبارات احتیاط آمیز بیانگر شک و تردید نویسنده از میزان درستی مطلبی هستند. همان گونه که پیشتر اشاره شد، در راستای گفتہ میر (۱۹۷۵) که صراحة در هر بافتی کارآمد و مفید نخواهد بود، روزنامه نگاران انگلیسی زبان با توجه به اطلاع نداشتن از میزان دقیق کشته شدنگان و مجروه حان و نیز اطمینان نداشتن از هدف های بعدی که امکان داشت، مورد حمله مجدد قرار گیرند، از عبارات احتیاط آمیز استفاده کردند؛ چون، بخش عظیمی از اخبار روزنامه های فراگفتمان های تبادلی به کار تلفات و خسارات بود، این زیرمقوله بیشتر از سایر زیرمقوله های فراگفتمان های تبادلی برده شده است. از آنجایی که استفاده از عبارات احتیاط آمیز نقش نویسنده را در متن کم رنگ می کند، روزنامه نگاران ایرانی نیز از این زیرمقوله به میزان زیادی در متون خبری فارسی استفاده کردند تا ارائه اخبار عواقبی احتمالی برای آنها نداشته باشد و به دلیل بیان اخبار مسؤول شناخته نشوند. افرون براین، ایجاد ابهام و صراحة نداشتن در بیان جنبه های مختلف حادثه ۱۱ سپتامبر، این امکان را برای خواننده فراهم می آورد تا تصمیم نهایی در تفسیر مناسب بر عهده وی باشد. این تفسیر می تواند همگام و همسو با نظر روزنامه نگار باشد و یا با آن مغایرت داشته باشد.

دومین زیرمقوله پر کاربرد در میان فراگفتمان های تبادلی، نقش نماهای نگرشی بودند. نتیجه آزمون مجدور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۱۰) بیشتر از ۰/۰۵ بود و بنابراین در کاربرد این زیرمقوله در روزنامه های انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود نداشت. نقش نماهای نگرشی نشان دهنده نگرش و ایده نویسنده نسبت به موضوع هستند. روزنامه نگاران انگلیسی زبان و فارسی زبان با توجه به اهمیت حادثه ۱۱ سپتامبر و بازتاب آن در جهان سعی کردند تا با استفاده از نقش نماهای نگرشی، به بیان دیدگاه های خود در ارتباط با این حادثه پردازنند. روزنامه نگاران قادر خواهند بود تا با استفاده از این زیرمقوله، معنا را در ذهن خواننده شکل دهند. در این میان، اگر میزان آگاهی و هوشیاری خواننده ها نسبت به حادثه ۱۱ سپتامبر در سطحی باشد که روزنامه نگاران بتوانند با آن معنا را از طریق ابزارهای زبانی مختلفی نظری

نقش‌نماهای نگرشی به گونه‌ای کنترل کند که خواننده با وی همراه و همگام شود، علاوه بر ایجاد رابطه همبستگی میان روزنامه‌نگار و خواننده، روزنامه‌نگار به هدف نهایی خود که انتقال پیام و برداشت خواننده به شیوه‌ای که موردنظر او است، دست می‌یابد. به همین دلیل، در میان روزنامه‌نگاران نقش‌نماهای نگرشی از اهمیت بالایی برخوردار هستند و از همین‌رو است که به صورت نسبتاً گسترده مورد استفاده قرار می‌گیرند.

آخرین زیرمقوله با بسامد نسبی زیاد در میان عوامل تبادلی، تقویت‌کننده‌ها بودند. نتیجه آزمون مجلدور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۷۵) بیشتر از ۰/۰۵ بود؛ بنابراین، باید گفت که کاربرد این زیرمقوله در متون خبری انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود نداشت. تقویت‌کننده‌ها بیانگر اطمینان نویسنده از درستی مطلب ارائه شده هستند. روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان و فارسی‌زبان با استفاده از این زیرمقوله، بر میزان تعهد خود در متن می‌افزایند و این اطمینان در بیان حادثه موردنظر موجب می‌شود که نقش آن‌ها در متن پررنگ‌تر شود که این، خود بر رابطه میان نویسنده و خواننده تأثیر می‌گذارد؛ به گونه‌ای که از میزان تفاسیر و برداشت‌های وی کاسته می‌شود و با توجه به صراحت و شفافیت حادثه محل سؤال و تردید برای خواننده باقی نمی‌ماند و بدین‌گونه به‌ نحوی به پذیرش نظر روزنامه‌نگار ترغیب می‌شود. براساس یافته‌های تحقیق، مهم‌ترین تفاوت در میزان کاربرد زیرمقوله‌ها، به استفاده از نقش‌نماهای ترغیبی و خودبیانی‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی اختصاص داشته است؛ زیرا، این دو نوع فراگفتمان در متون خبری انگلیسی به کار گرفته شده‌اند؛ حال آنکه در متون فارسی هیچ بسامدی (٪) نداشتند. ابتدا به تفاوت در کاربرد نقش‌نماهای ترغیبی در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی و سپس، به تفاوت در کاربرد خودبیانی‌ها در این روزنامه‌ها می‌پردازیم.

نتیجه آزمون مجلدور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ بود و بنابراین در کاربرد نقش‌نماهای ترغیبی در متون خبری انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود داشته است؛ زیرا، این فراگفتمان تنها در روزنامه‌های انگلیسی به کار برده شده‌اند. روزنامه‌نگار از این نقش‌نما برای ایجاد ارتباط میان خود و نویسنده استفاده می‌کند تا با ایجاد همبستگی با وی، خواننده را نیز در متن لحاظ کند. روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان از این فراگفتمان در متون خبری خود، برای همدردی و صمیمیت با خواننده بهره برده‌اند و با هم سو ساختن خواننده با

خود وی را به پذیرش نظرها و دیدگاهها نویسنده سوق می دهند. این، در حالی است که روزنامه‌نگاران ایرانی به دلیل تفاوت‌های زبانی و فرهنگی در مقایسه با رقبای انگلیسی زبان خود، آموزش دیده‌اند تا با فاصله‌گرفتن از خواننده و به بیان بهتر، با استفاده‌نکردن از این زیرمقوله به حریم وی احترام بگذارند و به این ترتیب، اجازه تفسیر و قضایت را بر عهده وی بگذارند و مسؤولیت متن خبری‌ای که روزنامه‌نگار آن را تولید کرده است، به خواننده واگذار نکنند.

همچنین، نتیجه آزمون مجازور خی نشان داد که سطح معناداری آزمون (۰/۰۰۰) کمتر از ۰/۰۵ بود و بنابراین، در کاربرد خودبیانی‌ها در روزنامه‌های انگلیسی و فارسی تفاوت معنادار وجود داشته است؛ زیرا، فقط متون خبری انگلیسی از این نوع فراغتمان استفاده کرده‌اند. خودبیانی‌ها بیانگر میزان حضور نویسنده در متن هستند که این حضور از طریق کاربرد ضمیر اول شخص مفرد و جمع و نیز ضمایر ملکی صورت می‌گیرد. روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان با استفاده از خودبیانی‌ها رابطه‌ای نزدیک با خواننده برقرار کرده‌اند و به این صورت، خود را عضوی از جامعه حادثه‌دیده همانند مخاطب جلوه داده‌اند؛ اما به دلیل تفاوت‌های میان روزنامه‌نگاران انگلیسی‌زبان و فارسی‌زبان از نظر آموزش آئین نگارش خبر در روزنامه‌ها، روزنامه‌نگاران فارسی‌زبان خودبیانی‌ها را به کار نبرندند تا مجبور به پذیرش مسؤولیتی سنگین نباشند و نقش آن‌ها تنها در قالب اراده دهنده خبر باشد و به صورت برجسته جلوه نکند.

در نوشتار رسمی به ایرانیان آموزش داده شده است که بهتر است به جای آوردن نام فردی خاص، توجه خود را به عمل جلب کنند. برای این منظور، آن‌ها به جای به کارگیری ضمایر اول شخص مفرد یا جمع، از فرایند اسم‌سازی یا افعال مجھول استفاده می‌کنند تا از سوء‌برداشت خواننده و نیز از سوگیری نویسنده در ارائه مطلب جلوگیری شود.

دیگر یافته‌های تحقیق نشان می‌دهند که کاربرد اندک نقش‌نماهای قالبی به عنوان یکی از زیرمقوله‌های فراغتمان تعاملی می‌تواند به دلیل توصیفی بودن نوع خبر باشد؛ که در این صورت، تغییری در موقع روزنامه‌نگار و همچنین مراحل خبر، در نظر گرفته نمی‌شود. بنابراین، می‌توان گفت که این کاربرد اندک، به دلیل ماهیت خبر است که در اینجا منظور از خبر، حادثه ۱۱ سپتامبر است.

یافته دیگر پژوهش بیانگر این است که معناهای رمزگونه که از فراگفتمان‌های تعاملی محسوب می‌شوند، در متون خبری فارسی بیش از متون خبری انگلیسی به کار گرفته شده‌اند. این، بهدلیل آگاهی نداشتن خواننده از بخش خاصی از مطلب است که روزنامه‌نگار با تو ضیح بیشتر، به درک بهتر خواننده و شفاقتمنی کمک می‌کند؛ یا بهدلیل آشنایی بیشتر خواننده از نام یا رویداد خاصی، روزنامه‌نگار با استفاده از اطلاعات آشنا برای خواننده، میان وی و متن ارتباط بیشتر برقرار می‌کند؛ اما کاربرد بسیار ناچیز این زیرمقوله در روزنامه‌های انگلیسی تنها بهدلیل تو ضیح بیشتر درمورد جنبه یا فردی خاص در رابطه با حادثه ۱۱ سپتامبر بوده است تا موجب شود که متنی شفاف شکل گیرد.

پیشنهادهایی برای پژوهش‌های آینده

۱. نتایج حاصل از این پژوهش می‌تواند تأکیدی بر اهمیت فراگفتمان و آموزش آن به دانش‌آموزان و دانشجویان و حتی روزنامه‌نگاران باشد تا قادر باشند هدف و مقصد خود را به‌هنگام ارائه مطالب، بیان کنند و به خواننده در درک بهتر متن یا مطلب و ترغیب وی در برداشت صحیح از متن کمک کنند. در این‌زمینه، نقش روزنامه‌نگاران پررنگ‌تر جلوه می‌کند؛ زیرا، با توجه به دسترسی همگانی مردم به روزنامه، ارائه خبر در چارچوبی که موردنیست اکثریت جامعه باشد و در عین حال از قوانین تنخی نکند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ براین‌اساس، آموزش کاربرد فراگفتمان به روزنامه‌نگاران در دست‌یابی به این هدف بسیار کارساز خواهد بود.

۲. با توجه به اینکه در بیشتر تحقیقات گذشته به بررسی کاربرد فراگفتمان در متون علمی پرداخته شده است، پیشنهاد می‌شود تا متون دیگری نظری روزنامه نیز بررسی شود تا نحوه انعکاس اخبار در قالب فراگفتمان‌ها نیز مشخص گردد. ازانجایی که همگان در هر قشری از جامعه به روزنامه دسترسی دارند، می‌توان در پژوهشی به بررسی نقش فراگفتمان در درک خوانندگان از موضوع پرداخت.

۳. ترغیب و همسوسازی خوانندگان با نویسنندگان یکی از اهداف نویسنندگان در زمینه به‌کارگیری فراگفتمان‌ها محسوب می‌شود. تبلیغات در رسانه‌های جمعی نیز چنین هدفی را دنبال می‌کنند؛ از این‌رو، می‌توان به بحث و بررسی در زمینه استفاده از فراگفتمان‌ها در تبلیغات و نحوه متقاعدسازی مخاطب پرداخت.

کتابنامه

- «امدادرسانی». (۱۳۸۰). روزنامه ایران، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. حوادث، ص. ۱۴
- «آمریکا پرواز بر فراز اقیانوس آرام را ممنوع کرد». (۱۳۸۰). روزنامه اعتماد، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. سیاست، ص. ۲
- «بوش: این حمله، اعلام جنگ بود». (۱۳۸۰). روزنامه آفتاب، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. خبر، ص.
- .۲
- «فروگاههای آمریکا فعلاً بسته است». (۱۳۸۰). روزنامه آفتاب، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. سیاسی، ص. ۸
- «یک مقام اروپایی: انتساب حوادث آمریکا به جهان اسلام ناپذیرگی است». (۱۳۸۰). روزنامه همشهری، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. جهان، ص. ۱۱
- سرمیس خبری قدس . (۱۳۸۰). «دستپاچگی پلیس نیویورک». روزنامه قدس، چهارشنبه ۲۱ شهریور، ص. اخبار، ص. ۱۵
- Abdollahzade, E. (2007). «Writer's presence in Persian and English newspaper Editorial». Paper presented at the International Conference on Systemic Functional Linguistics in Odense, Denmark.
- Apple, R.W. (2001). «Awaiting the aftershocks». *The New York Times*, 12 September 2001. <http://www.newseum.org/todays/frontpages/default_archive.asp?fparchive=091201>
- Chicago Tribune*, 12 September 2001. <http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?fparchive=091201>
- Crary, D. &J, Schwartz. (2001). «Thousands die in a day of terror». *The Gazette*, 12 September 2001. <http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?fparchive=091201>
- Crismore, A. (1983). «Metadiscourse: what it is and how it is used in school and non-school social science texts (*Technical report No. 273*)». University of Illinois at Urbana-Champaign: Bolt Beranek and Newman Inc.
- Crustinger, M. (2001). «Nation won't run out of cash». *Journal & Courier*, 12 September 2001. <http://www.jconline.com/hosted/onlinepubs/2013/Jcnews_09-12-2001.pdf>
- Dyer, B. (2001). «Who did this?». *Akron Beacon Journal*, 12 September 2001. <http://www.newseum.org/todays/frontpages/default_archive.asp?fparchive=091201>
- Hashemi, M.R. and E, Golparvar. (2012). «Exploring metadiscourse markers in Persian news reports». *International Journal of Social Science Tomorrow*, Vol.1, No.2, pp. 1-6.

- Hyland, K. (2005). *Metadiscourse: Exploring Interaction in Writing*. London: Continuum Discourse Series.
- Hyland, K. and P, Tse. (2004). «Metadiscourse in Academic Writing: A Reappraisal». *Applied linguistics*, Vol.25, No.2, pp.156-177.
- Journalism: A Study of Texts by American & Iranian EFL Columnist». *Journal of Modern Languages*, Vol.20, pp.64-79.
- Masterson, K. (2001). «Bush expresses nation's grief». *Houston Chronicle*, 12 September 2001 .<http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?Fparchive=091201>
- Merzer, M. (2001). «Bush offers Solace on U.S mourns». *The News & Observer*, 12 September 2001.<http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?Fparchive=091201>
- Meyer, B.J.F. (1975). *The Organization of Prose and its Effects on Memory*. Amsterdam: North-Holland.
- Noorian, M. & R.Biria. (2010). «Interpersonal Metadiscourse in Persuasive
- Reardon, P. T. (2001). «Feeling of invincibility suddenly shattered».
- Schiffrin, D. (1980). «Meta talk: organizational and evaluation brackets in discourse». *Sociological Inquiry Language and Social Interaction*, Vol. 50, No.3-4, pp.199- 236.
- Seattle Times news service & staff.(2001). «Terror». *The Seattle Times*, 12 September 2001. <http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?Fparchive=091201>
- Staff Writer.(2001). «Mystery of terror "insider dealer"». *The Independent*, 14 September 2001.<<http://www.independent.co.uk/news/business/news/mystery-of-terror-insider-dealer>>
- Vande Kopple, W. J. (1985). «Some exploratory discourse on metadiscourse». *College Composition and Communication*, Vol. 36, pp. 82-93.
- Vande Kopple, W.J. (2002). «Metadiscourse, Discourse and Issues in Compositionand Rhetoric».In F. Barton and C. Stygal (Eds.). *Discourse Studies in Composition*.Cresskill, NJ: Hampton Press. 91-113
- Williams, S. (1981).*Styles: Ten Lessons In Clarity and Grace*. Boston: Scott Foresman and Co.

پیوست الف:

آدرس سایت‌های اینترنتی عبارت‌اند از:

- http://www.newseum.org/todaysfrontpages/default_archive.asp?page=3
- http://voices.Washington post .com/ blogpost/ 2010/09/911_on_newspapers_ front _pages .html
- <http://www.jconline.com/hosted/onlinepubs/2013/JCnews09-12-2001.pdf>

[http:// www. latimes. com/ news/ nationworld/ nation/september11 /la-a911pages ,0,862645 .htmlstory](http://www.latimes.com/news/nationworld/nation/september11/la-a911pages_0,862645.htmlstory)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی